

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvum Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisque
Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

xij. De irregularitate ex defectu aetatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13883

na, verbo, beneficium, 2. §. vigesimo, num. 24. & Syluest. in verbo, legitimus, q. 7. vers. Quartum, & Summa Astensis, par. 2. lib. 8. tit. 38. art. 4. quest. 3. Maiol. lib. 1. cap. 9. num. 4. Ratio decidendi hunc casum est, ex glos. in d. cap. 2. & Panorm. in d. cap. dilectus, quia Episcopatus non est simplex dignitas, sed culmen dignitatum, vt in cap. penult. de prebend. Et quia dispensationes sunt odiosae, & ideo restringenda. cap. Quod dilectio, de consang. & affinit. & c. 1. & 2. de filijs presb. lib. 6. Id quod contigisse fertur in persona Ioannis Androz, qui cum legitimatus fuisset ad omnes dignitates à Ioanne Papa XXII. non tamen ab eo impetrare potuit, vt ad Episcopatum legitimaretur, vt ipsemet de se scribit in addit. ad Soccal. in tit. de filijs presbit.

29 *Docimium tertium est*, Habilitatus ad Episcopatum non per hoc est habilitatus ad Archiepiscopatum, sic Felin. post Innoc. in cap. veniens, de accusat. Panorm. in c. cum. Vintonionensis numer. 8. de elect. & in cap. Dilectus filius, num. 1. de concess. prebend. & citat alios, & idem dicit esse, si dispensatum sit respectu Archiepiscopatus, non cesset dispensatum in Patriarchatu, & sic deinceps. Tabiena, in verbo, beneficium, 2. numer. 24. §. Vigesimo. Maiol. lib. 1. cap. 9. num. 6. Generalia enim verba in istis dignitatibus non sufficiunt ad ista ex Syluest. in verbo, legitimus, q. 7. vers. Quartum. Est enim hoc Episcopalis, & superiorum dignitatum privilegium, vt summa cum difficultate illegitimi ad eas admittantur, & non nisi per Papam id expresse dispensantem, ex Paleot. li. de Noth. & Spurijs c. 57. nu. 6. & nu. 7. Maiol. cit. num. 7.

30 *Decimum quartum est*, Legitimatus ad omnes ordines etiam Episcopatum, non censetur habilitatus ad Episcopatum, si sit filius Canonici, etiam non existentis in factis. Sic Maiol. lib. 1. c. 9. num. 12. Ratio est: quia si narratum fuisset, eum esse filium Canonici, difficultus obtinisset, quia maior requiritur dispensatio, e. cum de tua, de corp. viuat. id quod procedit primo in Episcopatu, etiam diuerso ab Ecclesijs in qua pater fuit Canonici: Nā in eadem Ecclesia non est dubium, quin non dispensaret Papam, quia nulla permittitur administratio sic legitimatis in Ecclesijs in qua Patres administrarint ex Conc. Tri. Sess. 25. de Reform. cap. 15. & hoc etiam si persona media interuenerit, arg. ea. cum decorem, de filijs presb. tum, quia exinde insurgeret deusio, quod impudico patri filius in dignitate presb. tum, quia populus ob memoriam huius turpitudinis a frequentatione Ecclesie reuerberetur, arg. cap. vestra, de coh. ab. Cler. & mulier. tum, quia pater lederetur in conscientia propter peccati olim commissi memoriam, que reficere sibi ministerio filij, siue publice siue occulte fuerit filius, arg. c. Mulier, 15. q. 1. Host. in Summa, lib. 1. tit. de filijs presb. §. Qui filij presbiterorū in principio. Precedit secundo, in omni filio cuiuslibet beneficiati legitimo, quia pat. turpitudine videtur, per easdem rationes, quas refert Pan. in d. c. cum decorem.

31 *Decimum quintum est*, Si Papa cum aliquo illegitimo dispenseret, vt non obitante vilo defectu Natalium possit ad beneficium curatum promoueri, pretextu illius dispensationis non potest habere simul duo beneficia, cap. 1. §. ille verò, de filijs presb. lib. 6. Et si postea is, cum quo sic prius dispensatum fuit, impetret a Papa, vt duo vel plura beneficia curata habere possit tacito prædicto defectu, non valet hoc secunda dispensatio, aut gratia, cap. fina. de filijs presb. lib. 6. Summa Astensis, p. 2. lib. 6. tit. 2. artic. 4. quest. 2. Summa Pisanelia, verbo, Illegitimus, §. Quis potest dispensare. S. Ant. 3. par. tit. 29. c. 4. in fine. Cou. in epit. 4. Decret. par. 2. c. 8. §. 8. numer. 5. Et idem est de eo cū quo Episcopus dispensat, vt possit ad ordines minores, & simplex beneficium promoueri, secundum Ioan. Andr. quem refert, ac sequitur Summa Astensis vbi supra.

32 *Decimum sextum est*, Dispensatus a Summo Pontifice, vel Episcopo super beneficio incerto, eo consecuto cum effectibus, aliud absque dispensatione obtinere nequit. Sic Fracus in c. 1. num. 12. de filijs presb. lib. 6. quem refert & sequitur Iacobus de Grassili, 4. Decise. 27. num. 58. Ratio est: quia dispensatio, cum sit materia exorbitans, strictè intelligenda est.

De Irregularitate ex defectu ætatis.

Cap. XII.

S Y M M A R I V M.

- 1 *Ætatis defectus iure Canonico irregularitatem inducit.*
- 2 *Ætas que cuique ordini ante Clementinas præscripta.*
- 3 *Ætas ad ordines sacros, quænam per Clementinas constituta sit.*
- 4 *Ætas ad sacros ordines quænam per Concilium Tridentinum præscripta sit.*
- 5 *Ordinatus ante legitimam ætatem, an censuram aliquam de nouo incurrat, variè recensentur Doctorum sententia.*
- 6 *Ordinatus ante legitimam ætatem, ante Bullam Pij II. ipso iure suspensus non erat.*
- 7 *Ordinatus ante legitimam ætatem, ante Bullam Pij II. ab usu ordinum sic susceptorum, interim dum legitima cõrebat ætate, impeditus fuit.*
- 8 *Ordinatus ante legitimam ætatem ad ordines sacros per Bullam Pij II. [Cum ex Sacrorum.] ipso facto suspensus est.*
- 9 *Ordinatus Minoribus ante legitimam ætatem, & in eis ministrans, an suspensus sit.*
- 10 *Tonsuram primam ante legitimam ætatem suscipiens, nõ peccat mortaliter, & quænam ætas legitima ad eam præscripta sit.*
- 11 *Ordinatus Sacerdos ante legitimam ætatem, an celebrando & consecrando cum Episcopo nouam irregularitatem incurrat.*
- 12 *Irregularitas ex defectu ætatis proueniens, quibus modis tollitur.*
- 13 *Episcopus, neque vt quis ante legitimam ætatem ordinetur, neque vt actus ordinum susceptorum exerceat, dispensare valet.*
- 14 *Prelatus regularis cum sibi subditis ante ætatem ordinatis, virtute privilegiorum suorum, dispensare nequit.*

Propter ætatis defectum a Canonibus merito, & iuris de causis irregularitas constituta est; Quæcumque esse potest, quia indecens & indecorum est, vt qui sibi nihil adhuc prodesse possunt, alijs dignitate, & honore præfulgeant, ea. Indecorum, de ætat. & qual. ord. *Altera est*, Quia si ad officia temporalia, & secularia minores annis viginti non admittuntur, cap. cum vigesimo, de offic. deleg. l. causa legis, ff. de arbitris, & l. cum legem, eod. Specul. in suo auro Repert. de offic. deleg. vers. Qui & cuius ætatis, & patet ex eo, quod scribit Sueton. de Augustulo dicens, Iudices a vigesimo quinto anno elegerunt, quænam maturius, quàm solebant. Maiol. lib. 1. c. 30. num. 3. Quanto magis ad officium Ecclesiasticum per assumptionem ordinis. Ideoque ex defectu ætatis irregularitas sunt omnes non habentes ætatem legitimam, quæ secundum Canones ad singulos ordines requiritur.

2 *Et quidem secundum Canones varijs ordinibus præscripta fuit ætas præscripta; Ante Clementinas enim ætas primam tonsuram erat septennium completum, text. & glos. in cap. fina. verbo, infans, de tempor. ord. lib. 6. & glos. in cap. de ijs, in verbo, infans, dist. 28. & cap. in singulis, & ibi glos. in verbo, si ab infans, dist. 77. qui verò ante eam confert, per annum est suspensus a collatione tonsuræ, c. fina. de temp. ordin. li. 6. Quicunque sit ille, qui potest primam tonsuram dare, nisi forte Religione intraret, in d. c. fin. habetur, infans enim quæ ibi, & alijs locis citatis ponitur, septem annorum intelligitur, ex gl. ibi, & Palud. 4. d. 25. q. 2. artic. 2. conclus. 1. & alij communiter, & fact. l. si infans, C. de iure delib. Ad tres verò ordines minores priores a septennio vsque ad duodecimum annum, text. pas*

pus deputatur, in d. ca. in singulis, & ibi glos. Reliquorum vero ordinum varij faciunt termini; Nam Zosimus Papa Acolythus & Subdiaconis annum quatuordecimum; & post hunc annum lapsus etiam Diaconatum permittit, d. can. singulis, dist. 77. vt existimat Maiol. lib. 1. cap. 30. vbi. Rat. ecce alius videtur sensus illius capituli, vt patet ex emendatis libris impressis cum emendatione Greg. XIII. & glos. ibi in verbo; Quatuordecim annis, vbi vult illos annos quatuordecim computandos esse a tempore septennij, & respicere tantum subdiaconatum; ita vt ab accessu adolecentie vsque ad vigesimum annum fiat acolythus; & Subdiaconus, sed in decimoquinto anno Acolythus in vigesimo, Subdiaconus, vt patet ex cap. Quicumque, d. 77. maxime cum Zosimus in iur. sit Syricio, cuius est d. capit. Quicumque, ita vt intelligendus sit Zosimus ordinasse iuxta ea que paulo ante Synodus de hac re statuerat, sicut etiam de sexta Synodus can. 15. que refertur in cap. Subdiaconus, dist. 77. ordinauit, ne Subdiaconus ante vigesimum annum completum in ex glos. ibi, ordinaretur, & idem tradit Palad. 4. dist. 25. quæst. 2. artic. 2. Conclus. 6. & Summa Astenfis part. 2. lib. 6. tit. 25. art. 1. q. 1. Diaconus autem non nisi anno vigesimoquinto completum postea, vt habetur in cap. Placuit, & cap. Episcopus, & capit. In veteri lege, d. 77. Presbyter vero, vel Episcopus non nisi trigesimo anno completo potuit ordinari, dist. 78. per totum, & glos. in capit. Quicumque, in verbo exinde, dist. 77. Palad. & Summa Astenfis vbi supra, quod si presbyter aliquando promouebatur anno vigesimoquinto, id non nisi urgente necessitate fiebat, c. si triginta, d. 78. & c. presbyter, §. Hoc regulare, dist. 78.

¶ Vero in Clemen. Generalem, de etate, & qualit. ordinata est etas. Nam ad Subdiaconatum sufficiebat annus decimus octauus inchoatus, ex glos. ibi, in vero in decretis, ad Diaconatum vigesimus; intellige etiam inchoatus. Ad presbyteratum annus vigesimus quintus, similiter inchoatus. Ad Episcopatum autem semper videbatur præscriptus annus trigessimus, vt ex dist. 78. & cap. cum in cunctis, de elect. qui annis trigessimus completus esse debet, dist. capit. cum in cunctis, & ibi glos. in verbo, exegit.

¶ Nunc vero vbiunque Concilium Tridentinum receptum est, ad Subdiaconatum requiritur annus vigesimus secundus, ad Diaconatum annus vigesimus tertius, ad Presbyteratum vigesimus quintus annus, sess. 23. de Reform. capit. 12. Sufficit autem vt isti anni sint inchoati; licet non completi, ex Maiolo, lib. 1. cap. 30. Nauar. in Man. cap. 25. numer. 116. Henricusque lib. 10. de ord. cap. 19. §. 2. Reliquis vero ordinibus minoribus nihil per Concilium Tridentinum statutum est, vnde intelligere debemus, circa eos standum esse iuri antiquo, arg. l. præcipimus, C. de appellat. & c. a nobis, 2. a contrario sensu, de sent. excom. ita, vt teste glos. in d. Clemen. Generale, in verbo, promouetur, regularis minorum ordinum sit maior infantia, in his enim ordinibus plus momenti habendum esse censuit Concilium in literatura, & moribus, quam in etate, vnde sess. 23. de Reform. cap. 4. requirit præter etatem iam dictam, ad petitam tonsuram, vt legere, & scribere sciat, ad alios Minores, vt saltem linguam Latinam sciat, cap. 1. Ad beneficia vero simplicia habenda, requirit cap. 6. etatem quatuordecim annorum, & satis est annum esse inceptum, ex declaratione Card. & notat Henriquez vbi supra, quia nihil noui Concilium de hoc statuit. Quæ omnia quoad etatem a Concil. Tridentino sess. 23. locis cit. statuta, locum etiam habent in omnibus Regularibus. Quamuis, nalli iure antiquo inspecto, in minori etate ordinari poterant propter disciplinas, quibus in Claustis imbuuntur, capit. Monachus, d. 77. quando prohibitas morum supplebat etatem, post Tridentinum tamen sess. 23. de Reform. cap. 12. omnia requisita in Clericis secularibus requiruntur etiam in illis, non obstantibus priuilegijs Pij V. ei concessis, siquidem per Gregorium XIII. derogata sunt, teste Nauarro, in fine sui Manualis, & hoc ipsi docet Maiol. l. c. 30. n. 7.

¶ Dubium primum est, An si quis ante legitimam etatem ordinetur, nouam irregularitatem, aut aliquam censuram incurrat; in qua re variæ fuerunt sententiæ. Quidam

enim olim dixerunt, non esse irregularem, quia ordinatus ante legitimam etatem, non est ipso iure suspensus, sed suspendendus, cap. vel non est compos, de temp. ordin. & Archid. Cardin. a Turretem. & Præposit. in ca. Placuit, dist. 77. & Henric. in ca. consulationi, colum. 4. de temp. ordin. Albert. Tronius, libr. 2. de vero & perfecto Clerico, cap. 17. S. Anton. 3. part. tit. 14. capit. 16. §. 13. de etate ordinandorum: Et ideo etiam si peccet mortaliter eos ordine exercendo ante legitimam etatem, irregularitatem tamen non incurret. Alij vero dixerunt, talem esse suspensum, ipso iure ante legitimam etatem, negabant tamen fieri irregularem etiam si eos ordines ante etate exerceat, quia hac suspensio non ob crimen, sed ob defectum a iure statuta est, sic Cardinalis in Clemen. Generalem, quæst. 5. §. 6. de etate, & qualitat. ordin. & Villadiego tract. de irregularit. capitu. de suspensione, colum. 2. His tamen non obstantibus, in hac difficultate tria mihi dicenda videtur.

6 Primum est, Ante Bullam Pij II. ordinatus ante legitimam etatem non fuit ipso iure suspensus, sed suspendi poterat, vt ex d. cap. vel non est compos de temp. ordi. colligitur, que & olim erat communior opinio, vt ex dictis constat; Præter quos etiam eandem docuerunt Anton. de Butrio, in d. cap. vel non est compos, & Francisc. Zabar. vt refert S. Anton. vbi supra. Tabiena in verbo, etas, numer. 1. & verbo, ordo, 3. num. 3. §. Secundo. Maiol. libr. 1. cap. 30. num. 9. versicul. Que quidem, quæstio. Nauar. in Manual. capit. 25. numer. 70. versu. Dixi, & citat Maior. 4. dist. 24. quæstion. 5.

7 Secundum est, Quamuis olim sic ordinatus ipso iure suspensus non erat, impeditus tamen erat ab usu ordinum sic susceptorum interim, dum legitima carebat etate, sed non per nouam aliquam irregularitatem, aut suspensionem, sed per illam eandem antiquam, qua quis irregularis est interim dum legitimam etatem non habet, siquidem, vt cap. 1. diximus, in explicatione definitionis ipsius irregularitatis, omnis irregularis inhabilis est ad ordines recipiendos, & ad vsum ordinum receptorum, accedente autem legitima etate, quia cessat impedimentum, potest in susceptis ministrare absque dispensatione, ex lac. de Graf. lib. 4. cap. 27. numer. 22. Couar. & Greg. de Valentia locis infra citandis; dummodo non antea ministrauerit quam etatem compleuerit.

8 Tertium est, Nunc post Bullam Pij II. que incipit, Cum ex sacrorum, renouatam per Regulas Cancellariæ Innocentij VIII. & Alexandri VI. & Clementis VII. Regul. 22. ordinatus aliquo sacro ordine ante legitimam etatem, aut ab alieno Episcopo absque literis dimissionis, vel extra tempora iure statuta, ipso iure, seu ipso facto suspensus est; & inde fit, vt si celebrat, vel scienter actum aliquem sacri ordinis proprium in suspensione faciat, in nouam irregularitatem incidit a solo Papa dispensabilem; omnis enim suspensus actum ordinis sacri proprium faciens, in nouam irregularitatem incidit, vt latius in libr. de suspensione ca. 16. expositum est. Huius autem Constitutionis meminerunt Gonzalus a Villadiego, tract. de irregul. cap. de suspensione, colum. 3. Syluest. verbo, irregularitas, quæst. 16. Sotus 4. dist. 25. quæst. 1. arti. 2. in fine. Ioan. Bernard. Diaz in Prac. Crim. Canon. cap. 22. vbi etiam docet, Leonem X. præcepisse seruari hanc Extrau. vt habetur in Regula 22. Cancellariæ, que incipit. Item de Clericis extra tempora. Et Paul. III. in suis Regulis, in Regul. que etiam incipit. Item de Clericis, que est 24. in ordine, & Sixtus V. in Bulla que incipit. Sanctum, & salutare. Petr. Rebuffin tract. de beneficijs, part. 2. tit. de Clericis ad sacros ordines malè promotis glos. 4. Nauar. in Manual. capit. 25. numero 24. versu. Quinto, & in Repet. cap. accepta, de restitut. spohat. opposit. §. num. 34. & tom. 1. consil. 6. nu. 1. & consil. 19. numer. 5. & consil. 23. num. 4. & consil. 30. numero 3. & consil. 35. num. 1. & consil. 40. numero 1. & num. 4. & consil. 48. num. 1. de temp. ordin. Couar. in Clem. Si furiosus, par. 1. §. 1. num. 4. de homicid. Maiol. lib. 1. cap. 30. num. 9. & Iacob. de Graff. lib. 4. cap. 27. numer. 23. vbi Nauar. & Couar. notant, tam in foro exteriori, quam interiori excusari ab irregularitate eum, qui bona fide, & probabili ignorantia ministravit in ordine sacro suscepto,

Si & etiam

& etiam bona fide illum ſuſcepit, putās id ſibi licere, alioquin nec miniſtraturus in illo ordine, nec ordinem illum ſuſcepturus, qui id colligunt ex d. Extrauag. *Cum ex ſacro- rum ordinum*, ubi ponitur verbum *Præſumpſerint*, & ſa- crator quæ tradunt gloſ. in cap. ſolet, in verbo, in officijs, de ſenten. excommuni. lib. 6. & Cardin. in Clemen. 1. de privileg. que. 38. & 39. Immo addit Nauar. in d. cap. accepta. oppoſ. 8. nu. 35. quod qui temerariè ſuſcepit ordinem ſed bona fide, facta penitentiā illius malè ſuſceptionis putans iam id ſibi licere, in eo miniſtrauit, ab irregularitate excuſatur, quia pena hæc irregularitatis ſolum imponitur ei, qui præſumpſit miniſtrare, quamuis enim in pena ſuſpenſionis, quæ imponitur ob inordinatam ſuſceptionem, non ponderetur præſumptio, in imponenda tamè irregularitate ponderatur præſumptio, & quia vt ait Pan. in ca. paſtoralis, 5. verum, de appell. irregularitas eſt pena contemptus, ideoque qui celebrat neſciens ſe excommunicatum eſſe, non eſt irregularis: & Domin. in cap. is cui, 5. 1. de ſen. excommuni. lib. 6. docet irregularitatem non contrahi ſine dolo. Et Maiol. ubi ſupra, notat, quod hodie virtute C. inc. Trid. ſeſſ. 24. de Reform. c. 6. ſi fuerit occulta talis irregularitas ab ipſo Epifcopo qui non fuerit ſcietèr particeps eiusdem culpe, diſpenſari poſſit, & refert Catech. Neap. lib. 4. cap. 12.

9 *Dubium ſecundum eſt*, An ſi quis ante legitimam ætatem ordines Minores ſuſcipiat, & in eis miniſtret, ſit ipſo iure ſuſpenſus, & nouam irregularitatem incurrat? *Reſpondeo* iure antiquo nec ſuſpenſum eſſe, nec irregularitatem nouam incurtere, Ratio eſt; quia in cap. vel non eſt compos, de temp. ordin. non fit mentio de ordinibus minoribus: Non eſt autem diſcedendum a iure antiquo, niſi quatenus illi per nouum ius derogatur, argum. I. præcipimus, C. de appellat. Bulla verò Pij 11. ſolum loquitur de ordinibus ſacris ante legitimam ætatem ſuſceptis, ex Nauar. in Manual. cap. 25. nu. 70. & Tomo 1. conſil. 19. numero 5. & conſil. 25. nu. 4. & conſil. 48. nu. 1. Erit tamen peccatum mortale conſerre, aut ſuſcipere ordines minores ante legitimam ætatem, quia ſit contra prohibitionem Eccleſiæ, unde conſequent eſt, quod ſi quis ordines minores ſuſcipiat ante legitimam ætatem, eſt in eo irregularitas hæc per elapſum temporis completa ætate. Dixi, iure antiquo, quia hodie per Bullam Sixti V. incip. *Sanctum*, & *ſaluare*, contrarium dicendum eſt, quam Conſtitutionem tenuimus ſupra lib. 4. c. 12. quæ tamen per aliam poſtteriorem Clementis VIII. Conſtitutionem, quam in fine libri 4. poſuimus, quoad hanc partem reuocata eſt, & ideo nunc iure antiquo, vt prius, ſtandum eſt.

10 *Dubium tertium eſt*, An ſuſcipiens primam tonſuram ante legitimam ætatem, peccet mortaliter? *Reſpondeo* Qui ſuſcipit, non peccat mortaliter, quia cum ad primam tonſuram legitima ætas ſit ſeptennium completum, ante quod tempus puer raro vltimæ rationis habet, conſequentèr in eo non erit peccatum mortale. Qui verò talem ſcietèr ordinat, a peccato mortali non excuſatur, facit enim contra Eccleſiæ prohibitionem, cap. vlt. de tempor. ordin. lib. 6. Quod ſi dicas, primam tonſuram non eſſe ordinem imprimentem characterem, vel gratiam conferentem, & proinde nõ erit peccatum mortale. eam ante ſeptennium conſerre: *Reſpondeatur*, parũ referre quod non ſit ordo: ſatis enim eſt, quod ſit prohibitio Eccleſiæ, ne quis infanti ante ſeptennium tonſuram primam conferat, quam qui violat, mortaliter peccat.

11 *Dubium Quartum eſt*, An ſi quis ante legitimam ætatem ordinetur Sacerdos, eo ipſo nouam irregularitatem incurrat, quod cum Epifcopo conſecratur, & ſit ſuſpenſus. In qua difficultate quicquid Nau. tom. 2. conſil. de Cleric. excommuniſt. conſil. 4. & Capuccinus in annot. ſuper verbo, Ordines ſacri, affirmatiuam partem teneant; Nos tamen partem negatiuam cum alijs veriorem eſſe putamus, prout latius in lib. de ſuſpenſione, c. 16. §. Quintum, demonſtratum eſt.

12 *Dubium Quintum eſt*, A quo, & quo modo tollatur irregularitas hæc ex defectu ætatis proueniens? *Reſpondeatur* tolli dupliciter. Primò per diſpenſationem; Secundo per lapſum temporis, ſcilicet, cum peruenerit quis ad legitimam

ætatem: tollebatur enim olim irregularitas hæc ipſo temporis lapſu ante Bullam Pij II. quia cum ordinatus ante legitimam ætatem non eſſet ipſo iure ſuſpenſus, conſequentèr abſque vlla alia abſolutione debebat eſſe irregulariter per temporis elapſum. Nunc verò poſt editam Bullam Pij Secundi ordinatus ordine factò ante legitimam ætatem, quia eſt ipſo iure ſuſpenſus, abſoluti prius debet a ſuſpenſione per eum, qui poſſit eam tollere, & ſublata ſemel ſuſpenſione, & temporis ætate completa ceſſat irregularitas, dum modo ante legitimam ætatem non exercuerit actum ipſius ordinis ſacri proprium, ex Gregor. de Valletia tom. 4. Diſputation. 19. puncto 3. §. ſecundo, & alijs in ſta citandis. Si enim actum aliquem talem exercuerit, cũ nouam irregularitatem incurrit, non ſolum abſoluti debet a ſuſpenſione, ſed etiam poſt completam ætatem indiget diſpenſatione Papæ, ad hoc, vt vel ad ordinem ſuperiorem aſcendere, vel in ordine ſuſcepto miniſtrare poſſit. Et poſt Bullam Sixti V. quæ incip. *Sanctum* & *ſaluare*, idem dicendum eſt de ordine, Minore quod de maiore, in hoc caſu.

13 *Addi* quando per diſpenſationem tollitur, eam a Papa faciendam eſſe, ſiquidem in hac irregularitatis ſpecie ſolus Papa diſpenſat: ideo, vt Epifcopus nec diſpenſare poſſit, nec quis ante ætatem legitimam ordinetur, nec vt actus ordinum ſuſceptorum exerceat, prout communis DD. opinio tradit, Sic gloſ. in Clem. Generalem, in verbo, Anno, de etat. & qual. Sylueſt. verbo, etat. queſt. 1. verſic. Tertium. Martin. Ledem. 2. 4. qu. 26. art. 2. in tract. de irreg. Nau. in Manu. cap. 27. num. 102. Simon Maiol. lib. 1. c. 30. nu. 10. Capuccinus in annot. comp. privileg. Mediant in verbo, ordines ſacri. Toletus lib. 1. cap. 25. & Henriquez lib. 1. 4. c. 8. §. 5. quamvis cap. 20. §. 5. inſinuat videtur Epifcopum diſpenſare poſſe impleta ætate, ſed intelligi debet quando non exercuerit actum ordinis ſacri ſuſcepti: quamvis vt diximus ſublata tunc ſuſpenſione, nõ opus eſt alia diſpenſatione ab irregularitate, ſed ceſſat irregularitas abſque alia declaratione, iuxta ex que tradit gloſ. in c. cum medicinalis, in verbo, Per menſem, de ſenten. excommuni. lib. 6. & tradit Capuccinus ubi ſupra. Sed

14 neque Prelatus cum ſuis Religioſis ſic ante ætatem legitimam ordinatis diſpenſare poteſt virtute privilegiorum ſuorum, quibus per Concilium Trident. ſeſſ. 23. de Refor. c. 12. derogatum eſt, ex Nauar. in Man. c. 27. num. 102. verſic. Duodecimo, & Capuccino, & Gregorio de Valentia ubi ſupra. Nec refert quod Pius V. Bullam edidit, in qua ſtatuit, vt Regulares vi poſſint facultatibus ſibi conceſſis etiam in ijs, quibus eſt derogatum per Concilium Trident. quia Bullam hanc Gregorius XIII. per aliam Bullam contrariam abrogauit, in qua ſtatuit, vt decreta Trident. Concilij obſeruentur etiam in ijs, quæ ad Regulares pertinent, quam Bullam ponit Nauar. in Manuali ad finem. Unde, nec Regulares modo ante legitimam ætatem ordinari poſſunt, & ſi ordinentur, per ſolum Papam a ſuſpenſione incurſa abſoluti poſſunt. Nec denique per Bullam Cretatam nec per alia Iubileæ datur facultas ab hac irregularitate abſolucendi, ſeu potius in ea diſpenſandi, ex Nauar. in Man. c. 27. nu. 254. verſic. Decimo dico, & Tomo 1. Conſil. 35. nu. 2. de temp. ordin. & Capuccino ubi ſupra.

De Irregularitatibus ex aliquo defectu animæ proueniens.

Cap. XIII.

S Y M M A R I V M.

- 1 *Amores per peccatum Canonico non tam irregulares ſunt iure naturali impediti, & quare.*
- 2 *Animæ habituum bonorum, & malorum, virtutum, & vitiorum ſuſceptiua eſt.*

3 *Amicitia*